

بررسی تاثیر داروی سیمواستاتین در پیشگیری از چسبندگی های روده ای بعد از لاپاراتومی در رت

چکیده

مقدمه: چسبندگی های داخل شکمی به ویژه چسبندگی و انسداد روده ها از شایع ترین عوارض بعد از جراحی های باز شکم و لگن به حساب می آید، که بر خلاف سایر عوارض بعد از جراحی مثل عفونت زخم، نشت محل آناستوموز و فیستول، ناباروری و دردهای مزمن شکم و لگن، این چسبندگی و انسداد می تواند ریسک بالای مرگ و میر را به همراه داشته باشد. هدف از مطالعه حاضر بررسی اثر داروی سیمواستاتین در پیشگیری از چسبندگی های روده ای بعد از لاپاراتومی در رت می باشد.

روش مطالعه: در این مطالعه که به صورت یک مدل تجربی کارآزمایی بالینی انجام شد، ۳۰ موش رت نر با وزن ۲۵۰ تا ۳۰۰ گرم وارد مطالعه شدند. موش ها به طور تصادفی به دو گروه کنترل ($n=15$) و سیمواستاتین ($n=15$) تقسیم شدند. گروه سیمواستاتین، قرص سیمواستاتین (۴۵ میلی گرم/کیلوگرم) در ۲ سی سی آب مقطر و گروه کنترل تنها ۲ سی سی آب مقطر به صورت خوراکی دریافت کردند. در انتهای ۲ ماه، بررسی ماکروسکوپی از نظر میزان چسبندگی صورت گرفت. داده ها با استفاده از آزمون های تی تست و کای اسکوار مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. سطح معنی داری کمتر از ۰/۰۵ در نظر گرفته شد.

یافته ها: یافته های مطالعه نشان داد که موش ها در گروه سیمواستاتین از چسبندگی ظریف و وجود باندهای فیبروزه ای کمتری نسبت به گروه کنترل برخوردار بودند و این تفاوت ها معنی دار بود (به ترتیب $P=0/01$, $P=0/031$). همچنین نتایج آزمون کای اسکوار نشان داد که موش ها در گروه سیمواستاتین از چسبندگی های سفت و وسیع روده ای کمتری نسبت به گروه کنترل برخوردار بودند که این تفاوت معنی دار نبود ($P=0/068$).

نتیجه گیری: نتایج این مطالعه نشان داد که تجویز خوراکی محلول سیمواستاتین با دوز ۴۵ میلی گرم/کیلوگرم در ۲ سی سی نرمال سالین به طور معنی داری چسبندگی روده ای پس از عمل جراحی لاپاروتومی در موش را کاهش دهد.

کلمات کلیدی: سیمواستاتین، لاپاروتومی، چسبندگی، موش